STADIÓN

31

31 (1309) ● Ročník 26
1. srpna 1978 ● 3 Kčs

MUNDIAL 78

32 STRAN ZPRAVODAJSTVÍ Z MISTROVSTVÍ SVĚTA V KOPANÉ

Radost mistrů světa. Ardiles ve výskoku, Houseman se už vrací od branky, maďarský gólman Gujdar na trávníku a Myilasi jen smutně sleduje míč

Světoví experti budou jistě ještě dlouho hledat uspokojivou odpověď na otázku, čím letošní světový šampionát obohatil kopanou. Závěry asi nebudou jednoznačné a rozhodně nijak potěšující. Bylo toho totiž jen docela málo, čemu jsme mohli v těch pětadvaceti dnech světového fotbalového festivalu zatleskat docela spontánně bez postesknutí, že to toto všechno už tady nejednou bylo. A v lepším provedení.

Doby, kdy jeden geniální hráč, jakým býval např. Cruyff, Beckenbauer a především Pelé, dokázal rozhodnout utkání a podržet celý tým, jsou nenávratně pryč. Argentinské mistrovství spíše než které předcházející potvrzovalo, že kopaná je po výtce kolektivní hra. Pravda, i zde hráli nadprůměrní fotbalisté. Jmenujme třeba Krankla, Rossiho, Cubillase či domácího ostrostřelce Luqua, ale většina z nich podlehla tempu turnaje. Vedle velkých okamžiků měla hluchá místa, v nichž museli zapracovat a zachraňovat situaci další členové mužstev. Snad jedinou výjimku představoval Argentinec Kempes, právem zvolený nejlepším hráčem turnaje. Ovšem jeho výkon byl výrazně poznamenán evropskou fotbalovou školou, kterou si osvojil ve Valencii.

Tedy žádné záření hvězd, jen několik velkých fotbalistů v mužstvech, která většinou neměla odvahu k lehkosti a improvizaci, ale ortodoxně se podřizovala taktickým záměrům svých trenérů a spíše než hrála poctivě dřela. Byl to, snad to lze říci, takový upracovaný fotbal bez jakéhokoliv záblesku geniality. Hrálo se — jak jsme již v průběhu turnaje napsali — především na jistotu. Věřit, že potřebnou branku dáme, ale učinit všechno pro to, abychom žádný gól nedostali. Příliš mnoho opatrnosti zatemňovalo argentinské trávníky!

Jestliže šampionát 1958 ve Švédsku přivedl na svět brazilský systém 4—2—4, jestliže se od Mexika 1970 horovalo opět pro brazilský 4—3—3, pak už v Argentině převládala mužstva v rozestavení 4—4—2. Pravda, tento systém skýtá nepřeberné množství variací pro posílení v útočné činnosti, ale kolik mužstev tak v Argentině opravdu učinilo? Opět bychom museli hovořit o domácím Kempesovi, o italském celku — ovšem jen v čtvrtfinále, pokud mu k tomu stačily síly — a o Holanďanech, kteří snad byli jediným mužstvem, jehož výkonnost měla vzestupnou křivku. Po nevýrazném čtvrtfinále podstatné zlepšení mezi posledními osmi a pak i neoddiskutovatelná statečnost v závěrečném boji.

Jinak se hrálo opatrně, favorité jednoho dne se stávali outsidery zítřku a naopak. Kdybychom srovnávali letošní šampionát třeba s mistrovstvím světa 1974, mohli bychom říci, že tentokrát nebylo mezi šestnácti nejlepšími tolik slabých mužstev. Maďarsko začalo nešťastně s domácí Argentinou, mělo dva vyloučené hráče a to poznamenalo celou jeho argentinskou anabázi. V žádném případě však nebyli Maďaři nějakými fotbalovými trpaslíky. Se ctí opouštěli kolbiště Švédové, víc než se mohlo čekat dokázali Tunisané, statečně si vedli Íránci. Ale na druhé straně se vtírá otázka: nebylo letos tak málo slabých, protože nebylo ani tolik velkých mužstev? Srovnejme třeba tým NSR z roku 1974 s letošním. Tenkrát soubor hvězd a solidní kompaktnosti. Tentokrát jen přehled fotbalové šedi bez výrazné osobnosti. Obhájce titulu získal v Argentině jediné vítězství, a to ještě nad bezelstnými a nezkušenými Mexičany, kteří představovali úplné rozčarování. Nebo připomeňme Skoty. V NSR šetřili v úvodním zápase mužstvo Zaire a pak jim chyběla jediná branka k tomu, aby — a právem — postupovali. Tentokrát podcenili Peruánce, prohráli s nimi úvodní zápas a bylo po mužstvu, po nadějích a po pověstech. Předčasně se vraceli Francouzi. Ještě dlouho je nikdo nepřesvědčí o tom, že o předčasný návrat se nepostaral švýcarský rozhodčí Dubach nařízením pokutového kopu za neúmyslnou ruku Tresora. V semifinále jsme si nejednou říkali, že tady chybějí právě Francouzi. Překvapili Rakušané. Z toho mála, čím v současnosti disponují, sestavili mužstvo hrající bez zábran a zbytečného respektu. Jejich pěší fotbal sice uz nevzruší ani nenadchne, ale rozhodně nepůsobí odpudivě. Spíše naopak. V nejednu chvíli jsme si při zápasech Rakušanů představovali, že jsme se vrátili o několik desítek let nazpět. Do doby, kdy Rakušané spolu s námi a Italy udávali tón evropské kopané. Ovšem dnešní fotbal přece jen už vyžaduje něco více než mohli fotbalisté od Dunaje nabídnout. V Argentině hráli s vědomím, že nemohu nic ztratit. Proto také získali. Otázkou zůstává, jak se jim povede v budoucnu, až se od nich bude požadovat výkonnost hodná mužstva, jež prošlo mezi osm nejlepších!

Velkou záhadou mistrovství byli opět Brazilci. Při evropském turné mnoho slibovali, čímž ovšem jen vyniklo zklamání, které připravili ve čtvrtfinálových zápasech. Dvě hubená jednobranková vítězství nad Rakouskem a Španělskem, remíza se Švédskem, to byl celý jejich zisk. Jak namále měli třeba v boji se Španělskem... Pak ovšem přišla semifinálová proměna. Mužstvo, nad nímž visel Damoklův meč neúspěchu, najednou procitlo. Dřelo, svou nespornou technickou vyspělost plně zapojilo do potřeb kolektivu a na konec si přece jen odvezlo z Argentiny medaile, byť z podstatně méně lesklého kovu, než zprvu čekalo. I tentokrát však vystoupení Brazilců bylo nesmírně chladné, nevzrušivé, mužstvo jako by nemělo potřebnou jiskru.

Jako po mnichovském finále, i tentokrát můžeme napsat, že není spolehlivého receptu na to, jak mužstvo ideálně připravit. Argentinci tvořili šiky své reprezentace prakticky od letošního února. O vybrané hráče pečoval celý tým odborníků. Trenér Menotti nepodcenil ani potřebnou špionáž. Seznámil se se všemi soupeři, ať již na vlastní oči, při několikerých cestách do Evropy, tak také s pomocí moderní sdělovací techniky, která mu zaznamenala všechny podrobnosti k potřebnému prostudování tajů hry mužstev, s nimiž měli Argentinci bojovat. Podobně postupovali i Brazilci. Zatímco Argentinci si evropské soupeře pozvali před rokem na vlastní stadióny, Countinho vytáhl do Evropy. Také jeho mužstvo bylo dlouho a pečlivě připravováno. Maďarský trenér Báróti pracoval s mužstvem plné dva roky. Snad se dopustil jediné chyby, že nevyužil letošního jara k většímu počtu mezistátních zápasů. A také generálka proti Anglii na její půdě nebyla příliš šťastná. Těžká porážka 1 : 4 určitě nepůsobila dobře na psychiku maďarského týmu. Italský trenér Bearzot sestavoval a připravoval mužstvo déle než rok. Teprve na poslední chvíli podlehl a povolal Rossiho, jemuž před tím příliš nedůvěřoval. Podobně Polsko mělo dostatečně dlouhou dobu k přípravě a navíc využívalo výhody, že kádr se proti poslednímu šampionátu příliš nezměnil. Všechna tato mužstva pracovala dlouhodobě, cílevědomě a poctivě.

Nu, a na konec stanuli ve finále Holanďané, jejichž rakouský trenér Happel měl největší potíže se sestavou. Mužstvo se spolu prakticky vůbec nepřipravovalo, mělo zjevné slabiny v zadních řadách, ale dokázalo je v Argentině pohotově zacelit a na konec na tom bylo fyzicky i psychicky snad ze všech účastníků nejlépe. Hodně se hovoří o tom, že Happel je především dobrý psycholog. Jako jeho předchůdce, Michels, dopřál i on svým svěřencům v Argentině maximální volnost, spoléhal na jejich profesionální odpovědnost a nepřepočítal se. Teď, babo, raď! Kde je tedy ta mez mezi úspěšnou a neúspěšnou přípravou?

Když jsme sledovali přenosy z Argentiny, nejednou jsme si všimli výkonů rozhodčích. Až na výjimky se jevily jako výborné až vynikající. Odborníci, kteří sledovali průběh bezprostředně, z tribun argentinských stadiónů, už zdaleka nejsou tak jednotni. Ukazuje se — a podobné zkušenosti máme i u nás — že slabinou jsou především výkony mužů na čarách. Jsou zvykli pohybovat se středem hřiště, rozhodovat a teď najednou jsou přivázáni pouze k postranní čáře. Stávají se zcela podvědomě diváky a nezřídka jim uteče sporná situace. Tak například Baretto ve finále — mimochodem už v roce 1974 byl pomezním rozhodčím v utkání NSR — Holandsko — přehlédl dvě jasná postavení mimo hru Argentiny a naopak třikrát zastavil Holanďany pro stejné porušení pravidel, ačkoliv prý o ofsajdu nemohla být řeč! Rozhodně jsou — pokud jde o rozhodčí — na tom lépe fotbalisté než hokejisté. Ale i po Argentině jsme četli a slyšeli, že napříště bude nutné vytvořit týmy se stálými hlavními a pomezními rozhodčími a že bude nutné věnovat více času sjednocení výkladu pravidel. Gonelovi se například ostře vyčítá, že nebyl dost rozhodný při bolestínských divadelních scénách Argentinců v prodloužení a všem bez výjimky se klade za vinu, že nedbali toho, aby hráči stáli v předepsané vzdálenosti při přímých volných kopech. Na stránkách švýcarského tisku jsme dokonce četli zjištění, že muži v černém byli vůbec největší slabinou letošního šampionátu. Snad až trochu příliš tvrdé odsouzení...

K nemnohým kladům letošního šampionátu patří okolnost, že pořádající Argentinci se zhostili svého úkolu na výbornou. Přihlédneme-li k tomu, že FIFA, která drží od roku 1966 pevně otěže šampionátů v rukách, musela spolupracovat celkem se čtyřmi organizačními výbory, z nichž ten poslední měl necelých dvanáct měsíců času na definitivní přípravu, pak dokonce dopadlo všechno podstatně lépe, než věřil i nejzatvrzelejší optimista. Všechny obavy z temperamentu jihoamerického publika byly zažehnány nespornou vyspělostí argentinských fanoušků, kteří sice pustili uzdu svému nadšení v ulicích měst, ale na stadiónech vytvořili přímo vzornou kulisu. Po organizační — a v neposlední řadě i finanční stránce — patřil argentinský šampionát rozhodně k nejúspěšnějším!

Texty:
JIŘÍ PECHR,
MILAN MACHO

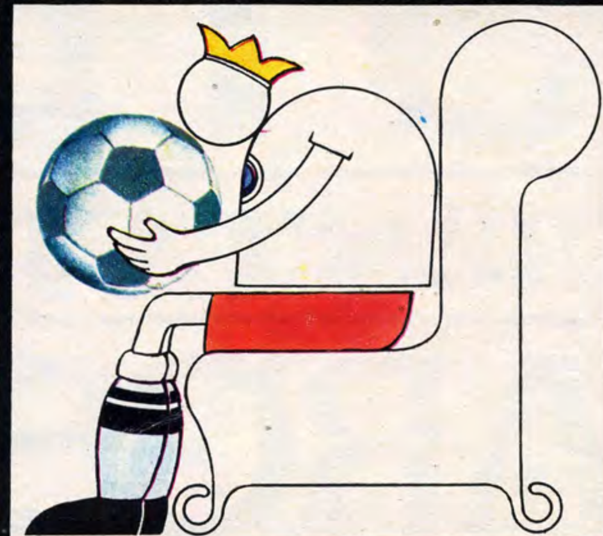
Snímky:
H. MÜLLER, UPI, AP,
ASL, ČTK, archív

Kresby:
VÁCLAV JOHANUS

ARGENTINA NA TRŮNU

Potřetí se bojovalo o titul světového šampióna na latinskoamerické půdě. A potřetí získalo titul jihoamerické mužstvo. Jako by byl tento kontinent zaklet pro představitele Evropy. Byla mužstva našeho světadílu vskutku bez šancí? Těžko hledat odpověď. Vzpomínka na Rensenbrinkovu tyč v devadesáté minutě finálového boje svádí k názoru, že chybělo jen kousek štěstí k tomu, aby celé Argentině zůstaly oči jen pro pláč. Jenže míč se místo do sítě dostal znovu do pole a v prodloužení Argentina vyhrála. Všechno, nebo skoro všechno bylo tentokrát na její straně . . .

DVOUHODINOVÉ FINÁLOVÉ DRAMA VZRUŠILO, ALE FOTBALOVĚ NENADCHLO

ŠTĚSTÍ !!!!! STÁLO PŘI !!!!! ARGENTINĚ

▲ *Jak neúprosný byl finálový boj dokumentuje i tento snímek. Holanďané se ocitli v tvrdém mlýnu argentinské obrany*

Takřka v taneční póze bojují o míč R. van de Kerkhof s Tarantinim

Kempes (vsedě) obelstil Haana a pod tělem brankáře Jongbloeda vstřelil vedoucí branku. Vedle Haana Luque

FINÁLE

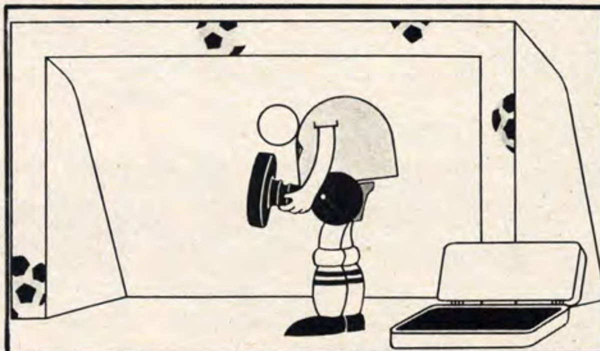
ARGENTINA—HOLANDSKO 3:1 (1:1, 1:0)

Buenos Aires, 25. června, 78 000 diváků, rozhodčí Gonello (Itálie)

ARGENTINA: Fillol — Passarella — Olguin, L. Galvan, Tarantini — Ardiles (66. Larrosa), Gallego, Kempes — Bertoni, Luque, Ortiz (75. Houseman).

HOLANDSKO: Jongbloed — Krol — Jansen (73. Suurbier), Brandts, Poortvliet — W. Kerkhof, Neeskens, Haan — R. Kerkhof, Rep (60. Nanninga), Rensenbrink.

BRANKY: 38. Kempes, 82. Nanninga, 105. Kempes, 115. Bertoni.

Bertoni, střelec třetí branky, v souboji s Haanem

Všechno šlo podle přání, potřeb i předem vypracovaného plánu. Argentina byla ve finále 11. mistrovství světa, jehož byla pořadatelem. Teď zbývalo to poslední a — nejdůležitější: Dobýt titul šampióna.

Přestože si běžný Argentinec vůbec nepřipouštěl jakoukoliv pochybnost, lidé, kteří nesli plnou odpovědnost, nebyli ani zdaleka tak klidní, sebevědomí a přesvědčeni o konečném efektu. Vždyť Holanďané, kteří se tak nečekaně stali finálovými soky, měli za sebou už přece zkušenosti z mnichovského finále. Jejich mužstvo, pravda, o čtyři roky zestárlo, ale bylo také o čtyři roky fotbalových zkušeností bohatší. Chyběl Cruyff, ale nebyl právě on viněn z toho, že v posledním finále, po bleskové vedoucí brance z pokutového kopu, ordinoval příliš opatrnickou taktiku, nutil své spoluhráče do hry, jež jim nevyhovovala a tím nepřímo zavinil prohru? A nedokázali Holanďané v Argentině právě v rozhodujících zápasech s NSR a Itálií zvrátit zdánlivé rozhodnutá střetnutí?

Na konec přece jen všechno dopadlo jak mělo. Argentina se připojila k Uruguaycům z roku 1930, Italům z léta 1934, Angličanům z roku 1966 a týmu NSR z června 1974 a využila domácího prostředí k vrcholnému efektu. Je mistrem světa. Neprošla turnajem bez porážky. Neoslnila v žádném, tedy ani v závěrečném střetnutí, ale šla tvrdě, nekompromisně za vytčeným cílem. Věnovala tomu všechny síly, prostředky i umění. Nehledala a nepitvala žádné styly. Hrála s jedním jediným cílem: dát branku, zvítězit.

Proto také finále nebylo a ani nemohlo být žádnou fotbalovou selankou a přehlídkou krásy. Bylo tvrdým, nesmlouvavým bojem, dvěma hodinami nesmírné fotbalové dřiny. Vzrušilo, ale nenadchlo. Jen zřídkakdy jsme viděli tolik bojové zarputilosti. Ale už mnohokrát jsme viděli zápasy, jimž jsme zatleskali s větším potěšením, než tomuto argentinskému finále!

Jestliže ve hře samé Argentinci mnoho taktiky nehledali, o to taktičtěji si počínali ve dnech a v hodinách před rozhodujícím bojem. Začalo vše řešením otázky: kdo bude pískat finále. Plných pět hodin trvalo dohadování a přece se vždy přišlo při hlasování k výsledku: 4:4. Zástupci Latinské Ameriky poukazovali na to, že všech předchozích deset finálových zápasů bylo svěřeno evropským sudím a chtěli tentokrát své zastoupení. Doporučovali Uruguayce Baretta. Evropané se zase — nikoliv neprávem — strachovali, že domácí prostředí a ještě takměř domácí rozhodčí, to že by

bylo příliš mnoho závaží na misku latinskoamerických finálových výhod. Na konec byl požádán o rozhodnutí předseda UEFA, Ital Francchi, který se původně vůbec neměl jednání zúčastnit. Odmítl bryskně názor, aby finále vedl Švýcar Dubach, neboť mu zazlíval jeho nerozhodnost při nařízení pokutového kopu v zápase Argentina—Francie ve čtvrtfinále a dal svůj hlas krajanu Gonellovi. Odezva na tento verdikt byla tak živá, že druhý den pan Francchi sbalil svá zavazadla a předčasně opustil Buenos Aires.

Dnes už víme, že to bylo těžké rozhodování a současně i můžeme říci, že to nebyl verdikt příliš šťastný. Gonella připustil, zejména při prodloužení, bolestínské scény Argentinců, byl v začátku utkání mnohem přísnější na Holanďany než na domácí a vůbec — zdálo se — nebyl ani zdaleka tím suverénem, jak ho známe z běžných mezistátních zápasů, nebo jak jsme ho poznali při závěrečných zápasech evropského šampionátu 1976 v Jugoslávii. Jenže finále mistrovství světa, a ještě k tomu v Jižní Americe a s domácím mužstvem ve hře, to je věru zapeklitý oříšek . . .

FIFA jistě v konečném hodnocení vytkne sudímu Gonellovi nerozhodnost, kterou projevil ještě před zápasem. Dovolil domácímu mužstvu pozdější nástup, ačkoliv bylo jeho povinností sezvat oba celky v podzemí stadiónu a přivést je společně na hrací plochu. A měl navíc prokázat i více rozhodnosti při protestu Argentinců proti sádrové manžetě na zraněné paži René van de Kerkhofa. To byl ostatně jen další z taktických manévrů domácích, který důkladně pocuchal nervy Holanďanů . . .

Bezmála plné dvě hodiny se bojovalo o titul šampióna. A přece o něm mohlo být rozhodnuto už v normálním čase. Snad pouhých pět centimetrů chybělo k tomu, aby míč vystřelený Rensenbrinkem skončil v síti argentinské branky. Skončil však na tyči. Bylo to v poslední minutě normální hrací doby. Pět centimetrů pomohlo Argentině k zmrtvýchvstání a na konec i k vítězství. Pět centimetrů chybělo ke štěstí . . .

Finále, jak ani jinak nemohlo být, začalo nesmlouvavou ofenzívou domácích. Nestarali se o střed pole, jen útočili a bránili. Nic jiného je nezajímalo, než bleskově zastavit Holanďany a stejně rychle přejít do protiútoku. Nehrálo se nijak ohleduplně. Už za první čtyři minuty hry odpískal rozhodčí osm nedovolených zákroků, po čtyřech na každé straně. Pak faulů přibývalo, pohříchu mnohem více na konto Holanďanů, ačkoliv nezaujatý divák viděl přinejmen-

Situace, z níž padla třetí branka. Zleva Luque, Jongbloed, Larrosa, Kempes, Bertoni a Houseman

Obranný val vytvořili Holanďané na hranici pokutového území při náporu trojice Argentinců

◀ Míč v síti, brankář Jongbloed mezi jásajícími Pasarellou a Kempesem, takřka na samé brankové čáře dva Holanďané.

Rensenbrink se dostal až před brankáře Fillola, ale vracející se Kempes s L. Galvanem dopravili míč do bezpečí (snímek vpravo)

Hlavou bojovali o míč W. van de Kerkhof s Kempesem, obranu ještě zajišťovali Brandts a Rep

ším stejná provinění i ze strany domácích hráčů. Po hodině hry byla — pokud jde o provinění proti pravidlům — tato bilance: 22 odpiskaných faulů Holanďanům a jen 9 Argentincům.

Druhý poločas finálového utkání v mnohem připomínal situaci, již jsme znali z mistrovství světa 1974. Jako tehdy i tentokrát vsadili Holanďané všechno na útok. Valili se k argentinské brance všemi směry a proudy, stříleli ze všech pozic. Na rozdíl od Mnichova byla tentokrát jejich snaha korunována vyrovnávacím úspěchem. K vítězství a tím ke konečnému efektu chybělo zmíněných pět centimetrů při střele Rensenbrinka. Ne, fotbalová reprezentace země tulipánů a dřeváků rozhodně nepatří k miláčkům Štěstěny!

A tak se prodlužovalo, poprvé zase po tuctu let, a to byl čas, který přinesl naplnění snů a tužeb Latinské Ameriky. Co se nepodařilo Rensenbrinkovi, vyšlo v plné míře Kempesovi. Proletěl jak smrtící projektil mezi holandskými stopery a ve 105. minutě získal svému týmu vedení. O deset minut později Bertoni třetí brankou jen vítězné dílo dokonal...

Argentina mistrem světa. Neprošla turnajem bez výkonnostních výkyvů, nebyla vždy předpokládaným suverénem, nebyla vždy mužstvem k pohledání, ale byla kolektivem, který šel nekompromisně za vytčeným cílem, prokázal nesmírnou odolnost a až neuvěřitelnou bojovnost. Za daných okolností lze říci, že si titul zasloužila. Ale rozhodně — a to nelze oddiskutovat — je šampiónem bez potřebného lesku i suverenity. Jinde než ve vlastním prostředí by se mistrem světa nestala!

Di Stéfano řekl na adresu argentinského celku: „Je to velké mužstvo především duchem. Měl jsem jiné představy o argentinské kopané, ale byl jsem překvapen. Nic neponechali náhodě. Důsledně kryli soupeře, nenechali se zdrtit fyzickou silou Holanďanů. Už proto vyhráli zaslouženě, už proto jsou mistry...!"

Argentina je teprve třetím mužstvem, které se stalo mistrem světa i tehdy, když vstřelilo ve finále vedoucí branku. První byla Uruguay, která v roce 1930 porazila ve finále právě Argentinu 4:2, potom Itálie v roce 1938, kdy porazila Maďarsko 4:2, a v roce 1970 Brazílie, která si nejdříve zajistila vedení a potom i konečné vítězství nad Itálií 4:1.

Není bez zajímavosti, že vyrovnávací branka Nanningy — vstřelil ji dvanáct minut po svém příchodu na hrací plochu — byla současně stým gólem šampionátu a přičinila se o to, že argentinské finále bylo třetí pro-

dlouženou bitvou o titul. Na té první jsme se podíleli v roce 1934 my s Itálií, na druhé v létě 1966 Anglie s NSR a teď tedy Argentina s Holandskem.

A jsme-li už u finálových zajímavostí, tedy: Holandsko bylo u sázkových kanceláří favoritem 7:4. Průběh finále vysílalo 90 televizních společností. Na hřišti bylo devět hráčů, které jsme viděli před čtyřmi roky při mistrovství světa v NSR. Tehdy, bylo to v Gelsenkirchenu, porazilo Holandsko Argentinu hladce 4:0. A z tehdejších účastníků jsme i tentokrát viděli: Jongbloeda, Krola, Jansena, Haana, Neeskense, Repa, Rensenbrinka a na straně Argentiny Housemana a Kempese.

V protikladu s posledními šampionáty se nepodařilo pořadatelům zajistit závěrečný ceremoniál. Své tu, pravděpodobně, sehrálo i neutlumitelné nadšení domácího týmu a argentinského hlediště. Ve chvíli, kdy na improvizované tribuně zaujali místo čestní hosté, odešli domácí hráči do šaten, aby se převlékli a osprchovali. Spolu s nimi odešli i Holanďané. Zatímco domácí se, pochopitelně, vrátili, Holanďané už zůstali v šatnách. Chyba režie.

Takže jaké bylo vlastně to argentinské finále? Jestliže jsme v Argentině viděli jen málo vskutku nadprůměrných zápasů, jestliže jsme se mnohdy u televizních obrazovek celé dlouhé minuty nudili, nuže těch posledních stodvacet minut nás dokonale vzrušilo. Oboustranným nasazením, tempem, nekompromisností, vyrovnaností a nesmiřitelností. Holanďané jsou mužstvem, které dokáže udělat velké západy. Chybí mu jediné: udělat i potřebné výsledky právě v nejdůležitějších chvílích. Snad chybovalo přílišným stereotypem hry a spoléháním na hlavičkářské umění Nanningy.

Argentinci byli celkem, který dokázal nejúčinněji spojit a využít prvky evropské a jihoamerické fotbalové školy. Ve zpracování míče, individuální technice jsou nespornou třídou. Byli i dostatečně tvrdí a řekli jsme už několikrát — šli za vytčeným cílem, aniž by se zdržovali pohledem vlevo či vpravo.

Svým tempem a atmosférou připomínalo buenosaireské finále závěrečné střetnutí šampionátu 1966 v Anglii. Ovšem tenkrát ve Wembley si přišli na své i labužníci. Jenže Charltonové, Ballové, Beckenbauerové, Seelerové a další už po fotbalových hřištích neběhají.

Ke škodě celé dnešní kopané...

Passarella s Luquem v souboji s Krolem a Brandtsem

Bez těchto mužů by to také neš

Jongbloed zachraňuje. Podívejte se na ten trávník . . .

◀ *Johnny Rep, jemuž se v Argentině mnoho nedařilo, prošel argentinskou obranou, ale míč šel mimo branku*

Dobojováno. Argentina je mistrem . . .
▼

„ZBYTEČNÉ" UTKÁNÍ

Causio (s tváří skrytou míčem) hlavičkou mezi padajícím brankářem Leaem a obráncem Nelinhem otevřel skóre utkání
▼

Libero brazilského týmu Voici Amaral byl shodně označován z jednoho z nejlepších hráčů

Dá se říci, že před utkáním hrálo všechno pro Brazílii. Mohla nastoupit kompletní, zatímco Italové postrádali Benettiho a Tardelliho, kteří v předchozím zápase viděli podruhé žlutou kartu. Italové byli viditelně unavení, Jihoameričané zdravě nahněvaní, že jim i přes vítězství nad Polskem uniklo finále. A navíc měli i tu výhodu, že už nebylo co ztratit, neboť brazilská veřejnost kromě titulu mistra světa stejně nic jiného neuznává. Což nakonec potvrdil i Pelé, který se před zápasem nechal slyšet, že to je úplně zbytečné utkání. Jenom trenér Coutinho, podezírající Peruánce i generalitu FIFA z nekalého počínání, zdůrazňoval, že toto bude finále lidské a sportovní morálky.

Všechno začalo orazítkovaným břevnem po střele Antognoniho už v první minutě! To bylo ale maximum, co Brazilci Italům v první půlhodině hry dovolili. Mužstvo v azurových dresech se stáhlo do obrany, hrálo víc než opatrně s cílem neinkasovat a naopak unavit Brazilce. Každý, kdo jen trochu nahlédl do poválečné historie italského calcia, si okamžitě vybavil pověstné catenaccio v provedení milánského Interu. A jistě si vzpomněl na nesčetná prohlášení Italů před šampionátem, že super-beton je mrtev. Ale právě v těchto devadesáti minutách jako by znovu ožil.

Brazilci marně najížděli na hradbu těl před šestnáctkou. Všechny akce vedli středem útoku, dlouho drželi míč ve snaze odlákat „psa od boudy". marně. A diváci, kterým docházela trpělivost, pískali. Pískali proti pasivitě Italů a tvrdohlavosti a slepotě Brazilců, kteří jako by nevěděli, že se dá jít s míčem i po křídle. A nebo z dálky vystřelit.

Italové to neměli zle spočítané. Po půlhodině vyrazili bezradnému soupeři taktovku z ruky a začali se osmělovat. Až do tohoto duelu měl brazilský gólman Leao naprosto čisté svědomí. Ne už tak po 39. minutě, kdy špatně odhadl centr Rossiho z pravé strany a proti hlavičkujícímu Causiovi byl bez šance.

A po přestávce se všechno opakovalo. Těžko říci, proč Italové znovu spoléhali na to, že jednobrankový náskok udrží, když se o opaku přesvědčili v předešlém zápase s Holandskem. Nebo byli skutečně se silami na dně? První klinická smrt je potkala při faulu na Roberta v pokutovém území, jemuž rozhodčí Klein jen přihlížel. Naštěstí zanedlouho přišla překrásná falšovaná střela pravého obránce Nelinha a slabší chvilka italského brankáře Zoffa. Tento moment zachránil aspoň zbytek „zbytečného" utkání. Teď museli útočit i Italové, snažit se rozhodnout, protože na prodloužení se viditelně necítili. Začal se hrát fotbal. Sice nesmlouvavý, dost nečistý, ale oboustranně bojovný.

Brazilský trenér Coutinho, jehož křeslo se během šampionátu několikrát nebezpečně zhouplo, před utkáním řekl, že čtvrté místo je vůbec nejhorší. Po vyrovnávacím gólu se opět ukázalo, že jakmile Brazilci jednou prorazí, opustí je křečovitost a jsou těžko k zastavení. Bomba, kterou pak z dobrých dvaceti metrů vyslal nejlepší hráč utkání Dirceu, byla pádným důkazem. A v tomto utkání i posledním slovem. Mohl ho mít ještě v poslední minutě Ital Bettega, ale ruce mu zbyly jen pro chycení se za hlavu, kterou nastřelil břevno.

Nebylo to rozhodně pohledné utkání. A už vůbec ne utkání brankářů. Jejich smůla, že všechny chyby těžce zaplatili. Kromě gólů a tvrdosti, kterou přeháněli hlavně C. Sala a Rivelino, obě mužstva divákům moc nenabídla.

Pro Italy byl šampionát poučením, že ke skvělým individuálním schopnostem je nutno přidat ještě o něco víc fyzické kondice. Pro Brazilce, že hra jen na dva útočníky prostě neodpovídá jejich naturelu.

Brazílie byla jediným mužstvem, které ani jednou neprohrálo. A přece pro ni Pohár FIFA zůstal snem.

Rozhodujicí moment: Dirceu (druhý zleva) dělovkou kolem těla bránícího Cuccuredda podruhé překonal poněkud nepozorného Zoffa

To byla šance! Rossi se kličkou doprava vyhnul brankáři Leaovi, ale z těžkého úhlu minul branku (snímek vpravo nahoře)

V tutu chvíli byl po rohovém kopu brankář Zoff pánem situace. Na brankové čáře P. Sala a Gentile, Brazilci Roberto a Oscar přišli pozdě ▼

UTKÁNÍ O 3. MÍSTO

BRAZILIE — ITÁLIE 2:1 (0:1)

Buenos Aires, 24. června, 77 000 diváků, rozhodčí Klein (Izrael).
BRAZILIE: Leao — Amaral — Nelinho, Oscar, Rodrigues Neto — Cerezo (65. Rivelino), Batista, Dirceu, Mendonca — Gil (46. Reinaldo), Roberto.
ITÁLIE: Zoff — Scirea — Cuccureddu, Gentile, Cabrini — P. Sala, Antognoni (78, C. Sala), Maldera — Causio, Rossi, Bettega.
BRANKY: 39. Causio, 65. Nelinho, 71. Dirceu.

HOLANDSKÝ MLÝN

Klasický souboj Rakušana Hickersbergera s R. van de Kerkhofem

Schön znamená v překladu z němčiny: krásný. Nuže konec Schönovy éry u mužstva NSR nebyl v žádném případě krásný. Ba ani ne pohledný. Muž, jehož svěřenci vybojovali v Anglii stříbro, v Mexiku bronz a v domácím prostředí před čtyřmi roky dokonce zlato, se tentokrát vraceli do vlasti s prázdnými kapsami. Neoslnili ve čtvrtfinále a nebyli ani ozdobou první semifinálové skupiny. Uhráli dvě remízy a v zápase s Rakouskem, který jim mohl pomoci ještě nalézt svou tvář, dokonce podlehli. Jak už to bývá: když se na mužstvo sype smůla, tak tedy pořádně. Tedy k té prohře s Rakušany přispěla vlastní branka kapitána západoněmeckého týmu Bertiho Vogtse, který v tomto utkání naposled oblékl reprezentační dres.

Rakušané zde hráli roli jazýčku na váze. Nechali se nachytat na švestkách v boji s Holandskem, ale Itálii podlehli až po boji a v utkání, v němž nebyli fotbalově horší. V posledním vystoupení na argentinské půdě zbavili glorioly úřadujícího mistra světa. Co si mohli přát více? anebo: co horšího ještě mohlo tým NSR potkat?

Italové v Argentině znamenitě odstartovali. Nejen nám se jevili jako vážní uchazeči o titul. Svět objevil Rossiho, byl stržen dravostí a přímočarostí hry Bettegy, tleskal Causiovi, jenže fyzicky na tom nebyli azzuri nijak skvěle a když se potom v důležitém boji s Holandskem nechal Zoff překvapit dvěma střelami z dálky, které — při vší úctě k oběma střelcům — přece

jen musí brankář Zoffovy tříd
krýt, bylo prakticky rozhodnut
Itálii už zůstala jen vidina bro
zu a i ta se posléze rozplynul
Nebude však rozhodně nadsá
kou řekneme-li, že herní poje
Italů se nejvíce přibližovalo pře
stavám kopané nejbližší budou
nosti. Konsolidovaná obrana, r
chlý přechod do protiútoku
navíc i potřebné střelecké zako
čení. Trenér Bearzot byl spok
jen, neboť prý nevěřil, že jeh
tým přežije čtvrtfinále. To s
zdá příliš skromné s takový
hráčským materiálem!

Holandský fotbalový mlý
dlouho chytal potřebný vítr. P
hladkém vítězství 3:0 nad Írá
nem nepřesvědčující bezbra
ková remiza s Peru a pak do
konce prohra 2:3 s odjíždějící
Skotskem, to svádělo k domně
ce, že Holanďané budou je
vzpomínat na své výkony z dol
před čtyřmi roky. Ale vítězst
5:1 nad Rakouskem jako
znovu vrátilo Holanďanům p
třebnou jistotu. V boji s NS
dvakrát vyrovnali soupeřův n
skok a Itálii po prohraném p
ločase 0:1 zdrtili nevídaným n
sazením po změně stran.
zase byla ta jedenáctka mar
tónců i sprinterů najednou, m
čových kouzelníků i zázrač
jednoduchých fotbalistů nar
Holanďané mají v sobě ně
ze skotské zatvrzelosti, jsou vš
přizpůsobivější, dokáží změ
rytmus hry a stále připomín
ten gumový prak, který se u
— v souladu s okamžitou p
třebou — vymrštit i stáhno
v jedné jediné vteřině. V
rozhodující chvíli!

Na snímku vpravo: promarně
střelecká příležitost týmu NS
v utkání s Rakouskem. Fisch
se chytá za hlavu, H. Müll
se naopak staví na hlavu. M
už drží brankář Konci

Holandský brankář Schrijvers kryje střelu D. Müllera

Rossi obešel Pezzeye, který rukou aklamuje, že si italský hráč pomohl nedovoleným způsobem

Abramczik (v bílém) prošel rakouskou obranou, ale brankář Koncilia včasným vyběhnutím zachránil

Jako tank šel Flohe (10) do souboje s Tardellim

Benetti na brankové čáře zajišťuje brankáře Zoffa v utkání Itálie—NSR

◄ *Nádherný vzdušný souboj Pezzeye s D. Müllerem*

Obermayer► *zastavuje v utkání Rakousko—NSR útok dvojice Abramczik — D. Müller*

HOLANDSKÝ MLÝN

Schrijvers překonán! Šťastný střelec Abramczik se spěchá obejmout s D. Müllerem, vlevo Bonhof. Se zdviženou paží protestuje Jansen

Rossi, ač tísněn Strassnerem, který se před tím ovšem dopustil hrubé chyby, překonal brankáře Konciliu. Tato branka rozhodla o vítězství Itálie 1:0

SEMIFINÁLE A

NSR—ITÁLIE 0:0

Buenos Aires, 14. června, 70 000 diváků, rozhodčí Maksimovič (Jugoslávie)

NSR: Maier — Kaltz — Vogts, Rüssmann, Dietz — Rummenigge, Bonhof, Flohe (69. Beer), Zimmermann (54. Konopka) — Hölzenbein, Fischer.

ITÁLIE: Zoff — Scirea — Bellugi, Cabrini — Gentile, Tardelli, Benetti, Antognoni (46. Zacarelli) — Causio, Rossi, Bettega.

RAKOUSKO—HOLANDSKO 1:5 (0:3)

Cordoba, 14. června, 20 000 diváků, rozhodčí Gordon (Skotsko).

RAKOUSKO: Koncilia — Obermayer — Sara, Pezzey, Breitenberger — Hickersberger, Prohaska, Jara, Krieger — Kreuz, Krankl.

HOLANDSKO: Schrijvers — Krol — Brandts (66. Van Kray). Poortvliet — W. van de Kerkhof, Jansen, Haan, Wildschut — Rep, Rensenbrink, R. van de Kerkhof (61. Shoenaker).

BRANKY: 6. Brandts, 35. Rensenbrink (pok. kop), 36. Rep. 53. Rep, 80. Obermayer (1:4), 83. W. van de Kerkhof.

HOLANDSKO—NSR 2:2 (1:1)

Cordoba, 18. června, 46 000 diváků, rozhodčí Barreto (Uruguay).

HOLANDSKO: Schrijvers — Krol — Poortvliet, Brandts, Wildschut (79. Nanninga) — Jansen, Haan, W. van de Kerkhof — R. van de Kerkhof, Rep, Rensenbrink.

NSR: Maier — Kaltz — Vogts, Rüssmann, Dietz — Bonhof, Hölzenbein, Beer — Abramczik, D. Müller, Rummenigge.

BRANKY: 3. Abramczik, 27. Haan, 70. D. Müller, 83. W. van de Kerkhof.

VYLOUČEN: Nanninga.

ITÁLIE—RAKOUSKO 1:0 (1:0)

Rosario, 18. června, 40 000 diváků, rozhodčí Palotai (Maďarsko).

ITÁLIE: Zoff — Scirea — Bellugi (46. Cuccureddu), Cabrini, Gentile — Benetti, Zaccarelli, Tardelli — Causio, Rosi, Bettega (70. Graziani).

RAKOUSKO: Koncilia — Obermayer — Sara, Pezzey, Strasser — Hickersberger, Prohaska, Kreuz, Krieger — Schachner (65. Pirkner), Krankl.

BRANKA: 15. Rossi.

HOLANDSKO—ITÁLIE 2:1 (0:1)

Buenos Aires, 21. června, 66 000 diváků, rozhodčí Martines (Španělsko).

HOLANDSKO: Schrijvers (18. Jongbloed) — Krol — Brandts, Neeskens, Poortvliet — W. van de Kerkhof, Haan, Jansen — R. van de Kerkhof, Rep (65. Van Kray), Rensenbrink.

ITÁLIE: Zoff — Scirea — Cuccureddu, Gentile, Cabrini — Tardelli, Benetti (79. Graziani), Zaccarelli — Causio (46. Sala), Rossi, Bettega.

BRANKY: 18. Brandts (vlastní), 49. Brandts, 76. Haan.

RAKOUSKO—NSR 3:2 (0:1)

Cordoba, 21. června, 30 000 diváků, rozhodčí Klein (Izrael).

RAKOUSKO: Koncilia — Obermayer — Sara, Pezzey, Strasser — Hickersberger, Kreuz, Prohaska, Krieger — Schachner (70. Oberachner), Krankl.

NSR: Maier — Kaltz — Vogts, Rüssmann, Dietz — Bonhof, Beer (46. H. Müller), Hölzenbein, Rummenigge — Abramczik, D. Müller (61. Fischer).

BRANKY: 19. Rummenigge, 60. Vogts (vlastní), 66. Krankl, 68. Hölzenbein, 89. Krankl.

Argentina '78

Poslední branka šampionátu! V této chvíli zpečetili Argentinci osud holandského týmu a vypuklo nadšení, které málem vylilo La Platu z jejích břehů. V tomto okamžiku už nikdo nemyslel na to, jak málo chybělo Holanďanům, kteří — stejně jako před čtyřmi roky v NSR — opanovali ve druhém poločase pole, aby zajistili titul pro nejstarší kontinent. Poslední branka šampionátu, který podle soudu mnoha zahraničních odborníků patřil k nejslabším od roku 1950, který přinesl málo velkých zápasů a byl skoupý i na objevy velkých fotbalových postav. Právě toto finále svou neúprosností, tempem, nasazením a chvílemi i kvalitou hry, vybočilo z řady argentinského šampionátu a bylo příslibem pro mistrovství 1982 ve Španělsku. Aktéry při tomto posledním gólu byli Brandts, Krol, R. v. Kerkhof, Bertoni a Jongbloed.

BRAZÍLIE V ROLI ŽALOBCE

Cubillas se sice dostal do nebezpečné blízkosti polské branky, ale brankář Kukla s obráncem Szymanowskim nebezpečí odvrátili

Brazilský gólman Leao vyběhnutím a pádem zmařil šanci argentinského útočníka Luqueho, asistují stopeři Oscar a Amaral (snímek vpravo)

Ač si to předem málokdo uvědomoval, boj o postup do finále začal už několik měsíců před zahájením šampionátu. Tehdy se FIFA podvolila, aby domácí tým hrál svá utkání až ve večerních hodinách, tedy v době, kdy byly ostatní výsledky známy. Dnes víme, že to byl velký omyl. Argentinci se tak před posledním semifinálovým zápasem s Peru dostali do nesmírné výhody, neboť věděli, kolik musejí vyhrát, aby postoupili. Protesty na místě, především ze strany Brazilců, už nic nezměnily.

O vítězství Argentiny nad Peru 6:0 se bude ještě dlouho diskutovat. Brazilci se právem cítili poškozeni. Tvrdili, že kdyby se hrála utkání Brazílie—Polsko a Argentina—Peru ve stejný čas, nikdy by domácí tak vysoko nevyhráli. Ja to možné, ale nelze to tvrdit.

Argentinci si svoji krizi odbyli v zápasech s Itálií ve čtvrtfinále a pak s Polskem, které sice zdolali, ale nebyli v zápase lepším mužstvem. Potom už šli za svým cílem nemilosrdně. Jejich hra sice na první pohled působila neučesaně, ale byla nejagresivnější, nejrychlejší a nejdůraznější.

Brazilci přijeli s lepším mužstvem, než před čtyřmi roky. Zápas od zápasu jim forma stoupala. Měli velmi silnou obranu, která inkasovala nejméně branek ze všech semifinalistů. Přesto ani tentokrát nezanechali nijak oslnivý dojem. Jejich fotbal byl studený, někdy až nezáživný. Zico selhal, Rivelinovi chyběly síly. Hvězdou byl vedle obránců především Dirceu ve středové řadě.

Kádr Polska se od minulého šampionátu příliš nezměnil. Vrchol zaznamenal v utkání proti Argentině. Skvělý byl Boniek. Zato výkony útočníka Lata a Szarmacha lze s MS 1974 těžko srovnávat a teprve tady se ukázalo, co pro útok znamenal Gadocha. Deyna byl opět dirigentem k pohledání, ale neproměněnou penaltou se „podepsal" na prohře s Argentinou. V tomto utkání nevyšel trenéru Gmochovi taktický tah s vyřazením stopera Gorgoně. Chyběl. Ale objektivně vzato, kterékoliv evropské mužstvo by to mělo v „jihoamerické" skupině stejně těžké.

Mužstvo Peru oslnilo ve čtvrtfinále, rázem stouply jeho šance v očích odborníků. Ale pro další boje mu zřejmě nezbyly síly. Navíc se zdálo, že Peruánci propadli až příliš značnému respektu z Brazilců a Argentinců. Asi ještě dlouho budou celou Brazílií podezříváni, že ochotně uvolnili domácímu mužstvu cestu do finále. Těžko někomu sahat do svědomí. Cubillas a spol. sami nejlépe vědí, jak to bylo. První, kdo se po utkání Peruánců zastal, byl Pelé. Možná i proto, že nebyl hrou svých nástupců v kanárkových dresech nadšen. Prohlásil, že Argentinci hráli tak dobře, že mohli vyhrát ještě větším rozdílem.

Celá Argentina tančila a zpívala. Brazílie ležela ve smutku. Zbyla jí „pouze" možnost vybojovat si třetí místo.

Kempes (vlevo) jásá — Argentina vede nad Polskem 1:0

Kapitán Argentinců Passarella vyskočil sice výš, než Brazilci Oscar a Toninho, ale gól z toho nebyl

Překrásná střela Brazilce Dirceua si našla cestu za záda peruanského brankáře Quirogy

Takto přivítal Bertoni vysoké vítězství Argentin[y] nad Peruánci

Gil (vlevo) už jen pozoruje, jak střela jeho spoluhráče Dirceua směřuje do sítě Peru. Ani brankář Quiroga už víc nestihne
▼

Polský špílmachr Deyna v tuto chvíli ztroskotal na bránícím Peruánci Navarrovi

BRAZÍLIE V ROLI ŽALOBCE

Perfektní klička polského záložníka Kasperczaka, kterou se zbavil stopera Brazílie Oscara

SEMIFINÁLE B

BRAZÍLIE—PERU 3:0 (2:0)

Mendoza, 14. června, 40 000 diváků, rozhodčí Rainea (Rumunsko).

BRAZÍLIE: Leao — Amaral — Toninho, Oscar, Rodrigues Neto — Batista, Mendonca, Cerezo (76. Chicao), Dirceu — Gil (71. Zico), Roberto.

PERU: Quiroga — Chumpitaz — Duarte, Manzo, Diaz (14. Navarro) — Velasquez, Cueto, Cubillas — Munante, Larrosa, Oblitas (46. P. Rojas).

BRANKY: 15. a 28. Dirceu, 73. Zico z penalty.

ARGENTINA—POLSKO 2:0 (1:0)

Rosario, 14. června, 40 600 diváků, rozhodčí Ericsson (Švédsko).

ARGENTINA: Fillol — Passarella — Olguin, Luis Galvan, Tarantini — Ardiles, Gallego, Valencia (46. Villa) — Houseman (83. Ortiz), Bertoni, Kempes.

POLSKO: Tomaszewski — Kasperczak — Maculewicz, Zmuda, Szymanowski — Boniek, Deyna, Nawalka, Masztaler (66. Mazur) — Lato, Szarmach.

BRANKY: 16. a 72. Kempes.

POLSKO—PERU 1:0 (0:0)

Mendoza, 18. června, 35 000 diváků, rozhodčí Partridge (Anglie).

POLSKO: Kukla — Gorgoň — Szymanowski, Zmuda, Maculewicz — Boniek (86. Lubański), Deyna, Nawalka, Masztaler (46. Kasperczak) — Lato, Szarmach.

PERU: Quiroga — Chumpitaz — Duarte, Manzo, Navarro — Quesada, Cueto, Cubillas — Munante (46. P. Rojas), Larrosa (73. Sotil), Oblitas.

BRANKA: 65. Szarmach.

ARGENTINA—BRAZÍLIE 0:0

Rosario, 18. června, 40 000 diváků, rozhodčí Palotai (Maďarsko).

ARGENTINA: Fillol — Passarella — Olguin, Luis Galvan, Tarantini — Ardiles (46. Villa), Gallego, Kempes — Bertoni, Luque, Ortiz (61. Alonso).

BRAZÍLIE: Leao — Amaral — Toninho, Oscar, Rodrigues Neto (35. Edinho) — Chicao, Batista, Dirceu, Mendonca (67. Zico) — Gil, Roberto.

BRAZÍLIE—POLSKO 3:1 (1:1)

Mendoza, 21. června, 44 000 diváků, rozhodčí Silvagno (Chile).

BRAZÍLIE: Leao — Amaral — Nelinho, Oscar, Toninho — Cerezo (78. Rivelino), Batista, Dirceu, Zico (6. Mendonca) — Gil, Roberto.

POLSKO: Kukla — Gorgoň — Szymanowski, Zmuda, Maculewicz — Boniek, Kasperczak (64. Lubański), Deyna, Nawalka — Lato, Szarmach.

BRANKY: 13. Nelinho, 45. Lato, 58. a 63. Roberto.

ARGENTINA—PERU 6:0 (2:0)

Rosario, 21. června, 40 600 diváků, rozhodčí Wurtz (Francie).

ARGENTINA: Fillol — Passarella — Olguin, Luis Galvan, Tarantini — Larrosa, Gallego (87. Oviedo), Kempes — Bertoni (66. Houseman), Luque, Ortiz.

PERU: Quiroga — Chumpitaz — Duarte, Manzo, R. Rojas — Quezada, Cueto, Cubillas,, Velazquez (52. Gorriti) — Munante, Oblitas.

BRANKY: 21. Kempes, 42. Tarantini, 48. Kempes, 50. Luque, 66. Houseman, 71. Luque.

Tato střela Itala Bettegy znamenala jedinou porážku Argentiny

POHŘEBIŠTĚ SKOTŮ

V řadě favoritů šampionátu vedle Argentiny, Brazílie, NSR, Holandska a Itálie figurovalo i Skotsko. Jenže Skotové se postarali hned o první velké překvapení porážkou od Peru. Vzruch kolem tohoto zápasu ještě zvýšilo dodatečné odhalení Johnstonova dopingu! Nikdo nechtěl vzít vinu na svá bedra. Vedení Johnstona potrestalo, hráč obviňoval vedení. Zkrátka Skotové, kteří si občas také pletli mistrovství světa s alkoholickými dýchánky, neudělali v Argentině britskému fotbalu dobrou reklamu. Domů odjeli s ostudou.

Právě Peruánci, jejich přemožitelé, byli vůbec největším překvapením čtvrtfinále. Zahraniční pozorovatelé se rozplývali nad jejich rychlonohým, technickým fotbalem. Nad očekávání hráli i Rakušané. Nebojácně, útočně, měli v mužstvu vynikající individuality, střelce Krankla, tvůrce hry Prohasku, Kreuze a brankáře Konciliu. Rakušané se radovali na účet Španělů. Ale nechybělo mnoho, aby se zase Španělé smáli na úkor Brazilců. Šance, jakou měl ve vzájemném utkání krátce před koncem Cardenosa, se obvykle proměňují.

Všechno bylo celkem jasné ve druhé skupině. Obhájci titulu, hráči NSR, sice nastříleli Mexiku šest gólů, ale postup jim zajistila především výborná obrana v čele s Rüssmannem a Maierem. Lepší dojem udělali bezpochyby Poláci, přestože i jejich útok zůstal formě z MS 1974 dost dlužen.

Kapitán Argentinců Passarella (nahoře) nepřipravil Francouzi Lacombovi právě příjemnou chvilku. Posuďte sami!

Míč v síti bezmocného skotského gólmana Rougha — to je výsledek dělovky Peruánce Cubillase z volného přímého kopu (snímek vlevo)

Vůbec nejlepším mužstvem čtvrtfinále byla Itálie. Působila nejkompaktněji. Vedle Bettegy zazářil ve středu útoku Rossi. Italové jako jediní dokázali porazit domácí fotbalisty. To ještě měli dostatek sil... Argentinci ovšem byli blízko ztráty také v utkání s Francií. Kdoví, jak by skončilo, nebýt zásahu švýcarského rozhodčího Dubacha, který jim doslova daroval penaltu za nastřelenou ruku Tresora. Ještěže se dodatečně aspoň omluvil... Postoupit mohla ze skupiny jen dvě mužstva, ale Francie by si to bývala také zasloužila. Maďaři zahráli pouze v prvním zápase s Argentinou, ale všechno si pokazili dvojím vyloučením. Bez Nyilasiho a Töröcsika už pak neměli šanci.

1. čtvrtfinálová skupina

Francie — Itálie 1:2 (1:1)
Mar del Plata, 2. června, 42 500 diváků, rozhodčí Rainea (Rum.), branky 1. Lacombe — 30. Rossi, 53. Zaccarelli.

Argentina — Maďarsko 2:1 (1:1)
Buenos Aires, 2. června, 77 000 diváků, rozhodčí Garrido (Port.), branky 10. Csapo — 15. Luque, 83. Alonso, vyloučeni Nyilasi a Töröcsik (oba Maď.).

Itálie — Maďarsko 3:1 (2:0)
Mar del Plata, 6. června, 30 000 diváků, rozhodčí Baretto (Urug.), branky 34. Rossi, 35. Bettega, 60. Benetti — 81. A. Tóth z penalty.

Argentina — Francie 2:1 (1:0)
Buenos Aires, 6. června, 77 000 diváků, rozhodčí Dubach (Švýc.), branky 45. Passarella z penalty, 75. Luque — 66. Platini.

Francie — Maďarsko 3:1 (3:1)
Mar del Plata, 10. června, 28 000 diváků, rozhodčí Coelho (Braz.), branky 22. Lopez, 37. Berdoll, 42. Rocheteau — 43. Zambori.

Itálie — Argentina 1:0 (0:0)
Buenos Aires, 10. června, 77 000 diváků, rozhodčí Klein (Izr.), branka 67. Bettega.

2. čtvrtfinálová skupina

NSR — Polsko 0:0
Buenos Aires, 1. června, 77 000 diváků, rozhodčí Coerezza (Arg.).

Tunisko — Mexiko 3:1 (0:1)
Rosario, 2. června, 25 000 diváků, rozhodčí Gordon (Skot.), branky 55. Kaabi, 80. Ghommidh, 87. Dhouieb — 45. Ayala.

Polsko — Tunisko 1:0 (1:0)
Rosario, 6. června, 15 000 diváků, rozhodčí Martinez (Šp.), branka 43. Lato.

NSR — Mexiko 6:0 (4:0)
Cordoba, 6. června, 35 000 diváků, rozhodčí Bouzo (Sýrie), branky 38. a 72. Rummenigge, 44. a 88. Flohe, 15. D. Müller, 30. H. Müller.

Mexiko — Polsko 1:3 (0:1)
Rosario, 10. června, 25 000 diváků, rozhodčí Namdar (Írán), branky 52. Rangel — 42. a 86. Boniek, 56. Deyna.

NSR — Tunisko 0:0
Cordoba, 10. června, 35 000 diváků, rozhodčí Orosco (Peru).

3. čtvrtfinálová skupina

Španělsko — Rakousko 1:2 (1:1)
Buenos Aires, 3. června, 50 000 diváků, rozhodčí Palotai (Maď.), branky 21. Dani — 9. Schachner, 77. Krankl.

Švédsko — Brazílie 1:1 (1:1)
Mar del Plata, 3. června, 38 000 diváků, rozhodčí Thomas (Wales), branky 37. Sjöberg — 15. Reinaldo.

Rakousko — Švédsko 1:0 (1:0)
Buenos Aires, 7. června, 40 000 diváků, rozhodčí Corver (Hol.), branka 42. Krankl z penalty.

Brazílie — Španělsko 0:0
Mar del Plata, 7. června, 40 000 diváků, rozhodčí Gonella (It.),

Švédsko — Španělsko 0:1 (0:0)
Buenos Aires, 11. června, 48 000 diváků, rozhodčí Biwersi (NSR), branka 75. Asensi.

Brazílie — Rakousko 1:0 (1:0)
Mar del Plata, 11. června, 50 000 diváků, rozhodčí Wurtz (Fr.), branka 41. Roberto.

4. čtvrtfinálová skupina

Peru — Skotsko 3:1 (1:1)
Cordoba, 3. června, 40 000 diváků, rozhodčí Ericsson (Švéd.), branky 72. a 79. Cubillas, 43. Cueto — 15. Jordan. Pro doping diskvalifikován Johnstone (Skotsko).

Holandsko — Írán 3:0 (1:0)
Mendoza, 3. června, 42 000 diváků, rozhodčí Archundia (Mex.), branky 40., 62. a 79. Rensenbrink, dvě z penalty.

Skotsko — Írán 1:1 (1:0)
Cordoba, 7. června, 10 000 diváků, rozhodčí N'Diaza (Senegal), branky 44. Eskandarian vlastní — 60. Danaifar.

Holandsko — Peru 0:0
Mendoza, 7. června, 48 000 diváků, rozhodčí Prokop (NDR).

Peru — Írán 4:1 (3:1)
Cordoba, 11. června, 25 000 diváků, rozhodčí Jarguz (Pol.), branky 36., 39. a 80. Cubillas, dvě z penalty, 2. Velasquez — 41. Rowshan.

Skotsko — Holandsko 3:2 (1:1)
Mendoza, 11. června, 40 000 diváků, rozhodčí Linemayer (Rak.), branky 47. a 69. Gemmill, jednu z penalty, 44. Dalglish — 35. Rensenbrink, 72. Rep.

Dino Zoff byl krátký na střelu J. Tótha z pokutového kopu. Byla to jediná branka Maďarů v zápase s Itálií

◀PAOLO ROSSI

jedenadvacetiletý hráč Vicenzy, se dostal do týmu Itálie takřka v hodině dvanácté. Pod tlakem sportovního tisku a celkem proti vůli trenéra Bearzota. V Argentině patřil k nejlepším hráčům azurových a vůbec k největším objevům šampionátu. Má všechno, co potřebuje moderní fotbalový útočník.

HANS KRANKL

tank rakouské reprezentace, vítěz letošní soutěže o „Zlatou kopačku", k níž se dopracoval 41 ligovými góly. Je považován za nejlepšího rakouského fotbalistu posledních dvaceti let. Byl i v Argentině střeleckou hvězdou. Švédský brankář Hellström: „Nikdo není nebezpečnější než Krankl."

PIETR ROBERT▶ RENSENBRINK

zvaný „Létající Holanďan", byl loni — třicetiletý — druhým nejlepším fotbalistou Evropy. V Argentin se projevil jako nemilosrdný exekutor pokutových kopů. Čtyři střílel a čtyři proměnil. Jeden z nich byl tisícím gólem šampionátů světa. Ta nejdůležitější střela mu nevyšla: V 90. minutě finále prošel ale nastřelil jen tyč

MARIO ▶ ALBERTO KEMPES

působící ve službách španělské Valencie, kde si vysloužil přezdívku „Seňor Gól", byl nejlepším střelcem a hráčem šampionátu. Pocta, která už sama o sobě hovoří o kvalitách tohoto 24letého fotbalisty. Pro Argentinu je dnes „goleadorem." Měl by se stát „demoledorem" — demoličníkem, který ničí brankáře!

3X ALL STARS

Jak bývá po podobných vrcholných světových událostech ve sportu zvykem, i tentokrát se snažili odborníci najít nejlepší jedenáctku šampionátu. Je logické, že některá místa jsou frekventovanější, je na ně více kandidátů. V takovém případě se pak pro další hráče hledají místa, která by jim vedle kmenových míst nejvíce vyhovovala. Proto se např. Kempes objevuje na třech různých místech, tři libera, Passarella, Scirea a Amaral, jsou v jedné jedenáctce, nebo Cabrini na pravém i levém kraji obrany apod.
Přinášíme názory tří předních světových agentur:

Agentura DPA

	Hellström (Švédsko)	
	Passarella (Argentina)	
Nelinho (Brazílie)	**Oscar Brazílie)**	**Cabrini (Itálie)**
Ardiles (Argentina)	**Neeskens (Holandsko)**	**Kempes (Argentina)**
Bertoni Argentina	**Luque (Argentina)**	**Krankl (Rakousko)**

Agentura SID

	Fillol (Argentina)	
	Passarella (Argentina)	
Cabrini (Itálie)	**Scirea (Itálie)**	**Amaral (Brazílie)**
Dirceu (Brazílie)	**Cubillas (Peru)**	**Haan (Holandsko)**
Rossi (Itálie)	**Krankl (Rakousko)**	**Kempes (Argentina)**

Agentura UPI

	Fillol (Argentina)	
	Amaral (Brazílie)	
Vogts (NSR)	**Oscar (Brazílie)**	**Krol (Holandsko)**
Ardiles (Argentina)	**Dirceu (Brazílie)**	**Rensenbrink (Holandsko)**
Rossi (Itálie)	**Kempes (Argentina)**	**Bettega (Itálie)**

Daniel Passarella, kapitán mistrů světa

DOBŘE SE NOSÍ A SLUŠÍ

8032 — Vesta „Laurina" kabátkového typu z materiálu wolpryla. Je bez zapínání (s vázačkou), přední díl zdobí petinetový vzor. Velikosti: č. 42, 45 v barvě zelené nebo bílé, č. 48 v zelené, bílé a vínové, č. 51 v bílé
Kčs 270,—

8019 — Převlekový pulover „Mulatka", model ve folklorovém stylu. Jednobarevný úplet se vzorkovými pruhy, výstřih prostřižený, vázačka v pase. Vel. č. 42 a 45 v barvě zelené nebo černé
Kčs 230,—

6168 — „Gréty", pelerína z károvaného úpletu. Zapíná se po stranách na jeden knoflík, menší výstřih přechází do kapuce. Velikosti: č. 45 v kombinaci hnědá-bílá, č. 48 hnědá-bílá nebo modrá-bílá
Kčs 245,—

8035 — „Salvie", rekreační pulover v bílé barvě s potiskem na předním díle. Půlkulatý výstřih s menším límcem. Velikost č. 160 s motivem cykl. závodníků (vhodný i pro chlapce), č. 150 s květinovým vzorem.
Kčs 115,—

Objednávky vyřizuje zásilková služba Bílé labutě, 111 29 Praha 1, a to v došlém pořadí. Pokud zboží nedojde do 3 týdnů, prosíme o omluvení, neboť v tom případě je již vyprodané.

BÍLÁ LABUŤ

Na Poříčí 23 / 111 29 Praha 1

O DOVOLENÉ CESTUJEME S PŘESNÝM ČASEM
značka PRIM
záruka spolehlivosti

Obrazový týdeník
NOSITEL VYZNAMENÁNÍ ZA VYNIKAJÍCÍ PRÁCI
VYDÁVÁ ČESKÝ ÚSTŘEDNÍ VÝBOR ČSTV V NAKLADATELSTVÍ OLYMPIA V PRAZE

Zastupující šéfredaktor: Jiří Pechr ● Sekretář redakce: Václav Folprecht ● Grafická úprava: Karel Cmíral, Jiří Matušínský a Vladimír Wimmer ● Redakce: 115 88 Praha 1, Klimentská 1. Telefony: centrála 665-51. Telex: 12 17 17.

TISKNE POLYGRAFIA, n. p., závod 2, Praha-Smíchov, Grafická 1040.

INZERCI přijímá a za inzerci odpovídá odbytové odd. nakladatelství OLYMPIA 115 88 Praha 1, Klimentská 1, tel. 665-51 linka 274.

VÝHRADNÍM DISTRIBUTOREM časopisu je Poštovní novinová služba. O předplatném informuje a objednávky přijímá každý poštovní úřad a poštovní doručovatelé. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS, ústřední expedice tisku, odd. vývoz tisku, Praha 1, Jindřišská 14.

Cena výtisku 3 Kčs ● Nevyžádané rukopisy, fotografie, kresby a jiné příspěvky se nevracejí

● VYCHÁZÍ KAŽDÉ ÚTERÝ ●
Redakční uzávěrka tohoto čísla byla 21. července 1978

ISSN 0038-8920

FAKTA O MUNDIALU

Nejlepší hráči
Poprvé v historii MS udělovala FIFA třem nejlepším fotbalistům, o nichž rozhodla zvláštní komise, „zlatý", „stříbrný" a „bronzový míč".
1. Kempes (Argentina)
2. Rossi (Itálie)
3. Dirceu (Brazílie)

Nejlepší střelci: 1. Kempes (Argentina) 6 gólů, 2.—3. Cubillas (Peru) a Rensenbrink (Holandsko) 5 gólů, 4.—5. Luque (Argentina) a Krankl (Rakousko) 4 góly, 6.—11. Dirceu (Brazílie), Roberto (Brazílie), Rep (Holandsko), Rossi (Itálie), Bettega (Itálie) a Rummenigge (NSR) 3 góly.

V historické tabulce střelců zůstává v čele Fontaine (Francie), který nastřílel na MS 1958 ve Švédsku 13 branek, druhý je Kocsis (Maďarsko), střelec 11 gólů na MS 1954 ve Švýcarsku, třetí G. Müller (NSR), autor 10 branek na MS 1970 v Mexiku, čtvrtý Eusebio (Portugalsko) dal 9 gólů na MS 1966 v Anglii.

Gólů padlo na letošním šampionátu celkem 102, což je o 5 víc než na MS 1974. Průměr činí 2,68 na zápas, před čtyřmi roky byl 2,55.

Pokutových kopů bylo nařízeno 14, pouze dva aktéři byli neúspěšní: Masson (Skotsko) a Deyna (Polsko). Čtyři pokutové kopy proměnil Rensenbrink (Holandsko), dva Cubillas (Peru).

Vyloučeni byli pouze tři hráči, což je o dva méně, než na minulém šampionátu v NSR. Červené karty viděli Maďaři Nyilasi a Töröcsik v utkání proti Argentině a Holanďan Nanninga v zápase s NSR.

K napomínání žlutou kartou museli sáhnout rozhodčí celkem v 58 případech. I to je méně než na MS 1974, kde bylo 84 žlutých karet! Čtyři hráči viděli žlutou dvakrát a byla jim na jeden zápas zastavena činnost: Tardelli, Benetti (oba Itálie), Eskandarian (Irán) a Velasquez (Peru), „Primát" drží Brazilci s 9 napomínáními, za nimi následují Holandsko 8 a Peru 7.

Doping byl odhalen v jednom případě. Provinilec Johnstone (Skotsko) už nesměl do konce šampionátu nastoupit.

Nejstarším mužstvem na šampionátu byli Holanďané s věkovým průměrem 28,43 roku, za nimi následovali Skotové 28,32, NSR 27,46, Španělsko 27,32, Peru 27,28 a Švédsko 26,96.

Nejmladším mužstvem se naopak mohlo pochlubit Mexiko, jehož průměr činil 23,96 roku, dále Brazílie 25,50, Tunisko 25,90, Irán 26,00, Argentina 26,28 a Polsko 26,32. Pozoruhodné je to především u Poláků, jejichž základní kádr se proti MS v NSR příliš nezměnil. V záloze však byla řada mladých fotbalistů.

Střelcem první branky na šampionátu byl Francouz Lacombe v 1. minutě utkání Francie — Itálie. Otevírací utkání NSR — Polsko den předtím totiž skončilo bezbrankovou remízou. Poslední se do listiny střelců zapsal v prodloužení finálového utkání Argentinec Bertoni.

Střelecky nejúspěšnější mužstva byla domácí Argentina a Holandsko. Obrany soupeřů překonaly shodně patnáctkrát. Vůbec nejméně branek dali Švédové: jedinou. Autorem byl Sjöberg v utkání s Brazílií.

Nejvíce inkasovala mužstva Mexika a Peru, po 12 gólech. Mexičané ovšem tento „příděl" posbírali pouze ve třech zápasech čtvrtfinálové skupiny, zatímco Peruánci odehráli dvojnásobek utkání. Obě tato mužstva se také postarala o největší porážky šampionátu — 0:6.

Nejčastější výsledky byly 1:0 a 3:1 (sedmkrát). Šestkrát se hrálo 0:0 a 2:1, dvakrát 1:1, 3:0, 3:2 a 6:0, jednou 2:0, 2:2, 4:1 a 5:1. Zajímavé je, že ani jedno střetnutí neskončilo např. výsledkem 4:2.

Diváků přišlo podle neoficiální statistiky asi 1 750 000. Je to o něco méně než před čtyřmi roky v NSR, kde bylo dosaženo 1 774 000, což je zatím rekord.

Rozhodčích se vystřídalo ve 38 zápasech celkem 28. Třikrát rozhodoval Klein, dvakrát Gonella, Rainea, Palotai, Ericsson, Gordon, Wurtz, Martinez a Barreto.

Cenu fair play pro nejslušnější mužstvo šampionátu získala Argentina s 31 body, další místa obsadily Itálie 29, Rakousko 28, NSR a Polsko po 27, Brazílie 26.

V dlouhodobé tabulce světových šampionátů se po Mundialu nezměnila pořadí na prvních čtyřech místech. Stále vede Brazílie se 76 body před NSR 58, Itálií, 46 a Uruguayí 33. Na páté místo se vyhoupla s 33 body Argentina, která byla předtím až desátá. O stupínek níže tím klesly Maďarsko 28, Švédsko 28, Anglie 26, Jugoslávie 25 a SSSR 23. Od 11. do 13. místa jsou Holandsko 19, Polsko 19, Rakousko 19. Mužstvo ČSSR, které chybělo už podruhé za sebou, kleslo z 11. místa na 14. místo s 19 body.

MISTROVSTVÍ SVĚTA VE VÝSLEDCÍCH

1. SKUPINA

ARGENTINA
MAĎARSKO
FRANCIE
ITÁLIE

Mar del Plata, 2. června
FRANCIE — ITÁLIE 1:2 (1:1)

Buenos Aires, 2. června
ARGENTINA — MAĎARSKO 2:1 (1:1)

Mar del Plata, 6. června
ITÁLIE — MAĎARSKO 3:1 (2:0)

Buenos Aires, 6. června
ARGENTINA — FRANCIE 2:1 (1:0)

Mar del Plata, 10. června
FRANCIE — MAĎARSKO 3:1 (3:1)

Buenos Aires, 10. června
ITÁLIE — ARGENTINA 1:0 (0:0)

1. ITÁLIE	3	3	0	0	6:2	6
2. ARGENTINA	3	2	0	1	4:3	4
3. FRANCIE	3	1	0	2	5:5	2
4. MAĎARSKO	3	0	0	3	3:8	0

2. SKUPINA

NSR
POLSKO
MEXIKO
TUNISKO

Buenos Aires, 1. června
NSR — POLSKO 0:0

Rosario, 2. června
TUNISKO — MEXIKO 3:1 (0:1)

Rosario, 6. června
POLSKO — TUNISKO 1:0 (1:0)

Cordoba, 6. června
NSR — MEXIKO 6:0 (4:0)

Rosario, 10. června
MEXIKO — POLSKO 1:3 (0:1)

Cordoba, 10. června
NSR — TUNISKO 0:0

1. FOLSKO	3	2	1	0	4:1	5
2. NSR	3	1	2	0	6:0	4
3. TUNISKO	3	1	1	1	3:2	3
4. MEXIKO	3	0	0	3	2:12	0

3. SKUPINA

BRAZÍLIE
ŠPANĚLSKO
ŠVÉDSKO
RAKOUSKO

Buenos Aires, 3. června
ŠPANĚLSKO — RAKOUSKO 1:2 (1:1)

Mar del Plata, 3. června
ŠVÉDSKO — BRAZÍLIE 1:1 (1:1)

Buenos Aires, 7. června
RAKOUSKO — ŠVÉDSKO 1:0 (1:0)

Mar del Plata, 7. června
BRAZÍLIE — ŠPANĚLSKO 0:0

Buenos Aires, 11. června
ŠVÉDSKO — ŠPANĚLSKO 0:1 (0:0)

Mar del Plata, 11. června
BRAZÍLIE — RAKOUSKO 1:0 (1:0)

1. RAKOUSKO	3	2	0	1	3:2	4
2. BRAZÍLIE	3	1	2	0	2:1	4
3. ŠPANĚLSKO	3	1	1	1	2:2	3
4. ŠVÉDSKO	3	0	1	2	1:3	1

4. SKUPINA

HOLANDSKO
SKOTSKO
PERU
ÍRÁN

Cordoba, 3. června
PERU — SKOTSKO 3:1 (1:1)

Mendoza, 3. června
HOLANDSKO — ÍRÁN 3:0 (1:0)

Cordoba, 7. června
SKOTSKO — ÍRÁN 1:1 (1:0)

Mendoza, 7. června
HOLANDSKO — PERU 0:0

Cordoba, 11. června
PERU — ÍRÁN 4:1 (3:1)

Mendoza, 11. června
SKOTSKO — HOLANDSKO 3:2 (1:1)

1. PERU	3	2	1	0	7:2	5
2. HOLANDSKO	3	1	1	1	5:3	3
3. SKOTSKO	3	1	1	1	5:6	3
4. ÍRÁN	3	0	1	2	2:8	1

SEMIFINÁLE A

Buenos Aires, 14. června
NSR — ITÁLIE 0:0

Cordoba, 14. června
HOLANDSKO — RAKOUSKO 5:1 (3:0)

Buenos Aires, 18. června
ITÁLIE — RAKOUSKO 1:0 (1:0)

Cordoba, 18. června
NSR — HOLANDSKO 2:2 (1:1)

Buenos Aires, 21. června
ITÁLIE — HOLANDSKO 1:2 (1:0)

Cordoba, 21. června
RAKOUSKO — NSR 3:2 (0:1)

1. HOLANDSKO	3	2	1	0	9:4	5
2. ITÁLIE	3	1	1	1	2:2	3
3. NSR	3	0	2	1	4:5	2
4. RAKOUSKO	3	1	0	2	4:8	2

SEMIFINÁLE B

Mendoza, 14. června
BRAZÍLIE — PERU 3:0 (2:0)

Rosario, 14. června
ARGENTINA — FOLSKO 2:0 (1:0)

Mendoza, 18. června
POLSKO — PERU 1:0 (0:0)

Rosario, 18. června
ARGENTINA — BRAZÍLIE 0:0

Mendoza, 21. června
BRAZÍLIE — POLSKO 3:1 (1:1)

Rosario, 21. června
PERU — ARGENTINA 0:6 (0:2)

1. ARGENTINA	3	2	1	0	8:0	5
2. BRAZÍLIE	3	2	1	0	6:1	5
3. FOLSKO	3	1	0	2	2:5	2
4. PERU	3	0	0	3	0:10	0

UTKÁNÍ O 3. MÍSTO

Buenos Aires, 24. června

BRAZÍLIE-ITÁLIE 2:1 (0:1)

FINÁLE

Buenos Aires, 25. června

ARGENTINA-HOLANDSKO 3:1 (1:1, 1:0)

ŽIVÝ MASKOT. Nastupují fotbalisté v azurových dresech — Italové! Ve všech zápasech šampionátu měli obrovskou podporu tribun, neboť v Argentině žije silná italská menšina. Jeden italský chlapec se dokonce změnil v živého maskota, kráčejícího vedle kapitána Dino Zoffa. ▼

VÍTEJTE! S tímto nápisem v několika světových jazycích vyšla do ulic půvabná hosteska. Vlajky šestnácti zemí dost výmluvně hovoří o tom, koho vítala.

◀DO VÝSLUŽBY? Pozorný zra jistě cyklistu na snimku odhali Je jím bývalá brazilská hvězda Roberto Rivelino. Na Mundialu na závěr své reprezentační ka riéry, neprožíval šťastné chvíle Lehce se zranil, což — upřímně řečeno — trenér Coutinho skoro přivítal, protože Roberto neměl dobrou formu. V závěru šampionátu ho nasazoval jen do posledních minut. Za zásluhy?

KDE BYL PELÉ, tam nebylo nouze o vzruch. Fotbalový „král" na pravém snímku se tentokrát představil v roli komentátora kolumbijské televize. Kde jsou ty časy brazilského mužstva na šampionátu v Mexiku?

SLAVNOSTNÍ ZAHÁJENÍ na stadiónu River Plate v Buenos Aires hýřilo barvami. Postarali se o to především členové argentinských folklórních souborů.

◀NEKOUSAL. Kanonýr bundesligy Klaus Fischer se měl v Argentině stát nástupcem slavného Gerda Müllera. Nestal. Útok byl slabinou mužstva NSR. Jako by se chtěl lékař výpravy prof. Hess přesvědčit, proč Fischer „nekousal". Nebo šlo spíš o ošetření drobného zranění?

KONTRAST. Před zahájením šampionátu ještě bylo obhájcům titulu do smíchu. A tak se brankář Sepp Maier nechal zvěčnit i v situaci, kdy... pardon, co ten prst? Předčasný návrat domů už nebyl tak radostný ani pro trenéra Helmuta Schöna, kráčejícího na frankfurtském letišti v doprovodu policie. Ale fanouškové se zachovali na výsost sportovně. Připravili Schönovi málem ovace! (na snímcích vpravo)

◀**POHÁR FIFA**, propůjčovaný na čtyři roky mistru světa, byl po dobu MS střežen v trezoru Banco Popular Argentino v Buenos Aires. Pouze jednou, dva dny před finále, byl vydán na pospas objektivům lačných fotoreportérů.

ACCESO A PLATEA

TRIBUNA / TRIBUNE / TRIBUNE / TRIBUNE	SECTOR / BLOCK / BLOC / BLOCK	FILA / ROW / RANG / REIHE	ASIENTO / SEAT / PLACE / PLATZ
t 1	C	14	07

11430 CATEGORIA 3 0146943

PARTIDO - MATCH
25

BUENOS AIRES

ESTADIO RIVER PLATE

NIVEL ALTO
HIGH LEVEL
NIVEAU HAUTE
NIVEAU HOCH

13,45 hs. 19,15 hs.

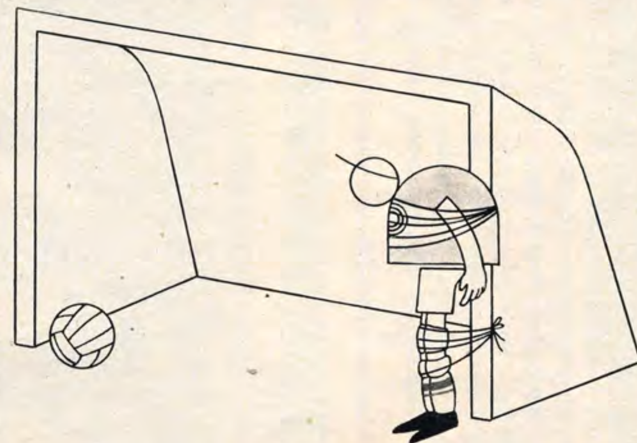
14 · JUNIO · 78

PRECIO - PRIX - PRICE - PREIS EL EQUIVALENTE EN PESOS LEY A: 30 FR. S.

ACCESO AL ESTADIO

ESTADIO RIVER PLATE

PRECIO - PRIX - PRICE - PREIS EL EQUIVALENTE EN PESOS LEY A: 30 FR. S.

◀**PROTI PADĚLATELŮM.** Tak vypadaly vstupenky na zápasy šampionátu. Byly vytištěny v několika barvách na speciální papír s podtiskem. Na první pohled zbytečně komplikované. To vše proto, aby se možnost padělání snížila na minimum. Pro zajímavost: Tato vstupenka na sedadlo třetí kategorie na utkání NSR — Itálie stála 30 švýc. franků.

STADIÓN
čtenářům do alba

ARGENTINA

MISTR SVĚTA 1978

V první řadě zleva: Américo Rubén Gallego, Rubén Galván, Omar Rubén Larrosa, Luis Adolfo Galván, Oscar Alberto Ortiz, Osvaldo César Ardilles, René Orlando Houseman, José Daniel Valencia. Prostřední řada: Alberto César Tarantini, Héctor Rodolfo Baley, Ricardo Julio Villa, Ricardo Antonio Lavolpe, Mario Alberto Kempes, Ubaldo Matildo Fillol, Daniel Pedro Killer. Horní řada: Ricardo Daniel Bertoni, Leopoldo Jacinto Luque, Jorge Mario Olguín, Norberto Osvaldo Alonso, Miguel Angel Oviedo, Rubén Oscar Pagnanini, Daniel Alberto Passarella

